

EURÓPSKA KOMISIA

GENERÁLNE RIADITELSTVO PRE SPRAVODLIVOSŤ A SPOTREBITEĽOV
GENERÁLNE RIADITELSTVO PRE MOBILITU A DOPRAVU

V Bruseli 27. februára 2018

Rev1

OZNÁMENIE ZAJNTERESOVANÝM STRANÁM

VYSTÚPENIE SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA A PRÁVNE PREDPISY EÚ V OBLASTI OCHRANY SPOTREBITEĽA A PRÁV CESTUJÚCICH

Spojené kráľovstvo 29. marca 2017 predložilo oznámenie o úmysle vystúpiť z Únie podľa článku 50 Zmluvy o Európskej únii. To znamená, že ak sa v ratifikovanej dohode o vystúpení¹ nestanoví iný dátum, na Spojené kráľovstvo sa od 30. marca 2019, 00.00 h (SEČ) (ďalej len „dátum vystúpenia“) prestanú vzťahovať všetky primárne a sekundárne právne predpisy Únie². Spojené kráľovstvo sa potom stane „tretou krajinou“³.

Príprava na vystúpenie nie je len záležitosťou EÚ a vnútroštátnych orgánov, ale aj súkromných subjektov.

Vzhľadom na značnú neistotu, najmä pokiaľ ide o obsah možnej dohody o vystúpení, dotknutým zainteresovaným stranám sa pripomínajú právne následky, ktoré treba zohľadniť, keď sa Spojené kráľovstvo stane tretou krajinou.

S výhradou akýchkoľvek prechodných opatrení, ktoré môžu byť uvedené v možnej dohode o vystúpení, všeobecné právne predpisy EÚ v oblasti práva spotrebiteľa (ako napríklad smernica o nekalých obchodných praktikách⁴, smernica o právach spotrebiteľov⁵, smernica o nekalých zmluvných podmienkach⁶, smernica o predaji

¹ So Spojeným kráľovstvom prebiehajú rokovania s cieľom dosiahnuť dohodu o vystúpení.

² V súlade s článkom 50 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii môže tiež Európska rada po dohode so Spojeným kráľovstvom jednomyselne rozhodnúť, že zmluvy sa prestanú uplatňovať k neskoršiemu dátumu.

³ Tretia krajina je krajina, ktorá nie je členom EÚ.

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁶ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 21.4.1993, s. 29).

spotrebného tovaru a zárukách⁷, smernica o balíku cestovných služieb⁸ – pozri oddiely 1 a 2 tohto oznámenia) a právne predpisy EÚ o právach cestujúcich (pozri oddiel 3 tohto oznámenia) sa od dátumu vystúpenia už nebudú vzťahovať na Spojené kráľovstvo⁹.

Bude to mať najmä tieto dôsledky:

1. NÁKUP VÝROBKOV ALEBO SLUŽIEB SPOTREBITEĽMI V EÚ OD OBCHODNÍKOV SO SÍDLOM V SPOJENOM KRÁĽOVSTVE¹⁰

Aj k dátumu vystúpenia alebo po tomto dátume budú spotrebiteľia v EÚ nakupovať výrobky alebo služby od obchodníkov so sídlom v Spojenom kráľovstve.

Podľa práva EÚ, ak spotrebiteľ uzatvorí zmluvu s obchodníkom z inej krajiny, ktorý akýmkoľvek spôsobom smeruje svoje obchodné činnosti na krajinu pobytu spotrebiteľa, zmluva sa spravidla riadi právom krajiny, v ktorej má spotrebiteľ svoj obvyklý pobyt. Je možné si zvoliť iné právo, ale táto voľba nemôže zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytuje právo krajiny obvyklého pobytu a od ktorej sa podľa tohto práva nemožno zmluvne odchýliť¹¹. Na základe týchto skutočností budú súdy EÚ naďalej uplatňovať pravidlá EÚ týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, aj keď obchodník je Spojeným kráľovstvom. To zahŕňa najmä pravidlá uvedené:

- v smernici o nekalých obchodných praktikách¹²;
- v smernici o právach spotrebiteľov¹³;
- v smernici o nekalých zmluvných podmienkach¹⁴;

---

⁷ Smernica 1999/44/ES Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12).

⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2302 z 25. novembra 2015 o balíkoch cestovných služieb a spojených cestovných službách (Ú. v. EÚ L 326, 11.12.2015, s. 1).

⁹ Toto oznámenie sa nevenuje osobitným pravidlám EÚ týkajúcim sa elektronického obchodu, a najmä smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode („smernica o elektronickom obchode“) (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1).

¹⁰ Toto oznámenie sa nezaobrá ďalšími praktickými aspektmi cezhraničného nákupu v tretích krajinách, ako sú pravidlá EÚ týkajúce sa dane z pridanej hodnoty, ciel a obmedzení dovozu.

¹¹ V článku 6 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6. Výnimky z tohto všeobecného pravidla sú uvedené v článku 6 ods. 2 až 4 nariadenia (ES) č. 593/2008.

¹² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

¹³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64).

¹⁴ Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 21.4.1993, s. 29).

- v smernici o predaji spotrebného tovaru a zárukách¹⁵;
- v smernici o označovaní cien výrobkov¹⁶ a
- v smernici o balíku cestovných služieb¹⁷.

Ak by spotrebiteľ z jedného z členských štátov EÚ-27 podal individuálnu žalobu¹⁸ pred súdom jedného z členských štátov EÚ-27 proti obchodníkovi so sídlom v Spojenom kráľovstve, vystúpenie nemá žiadny vplyv na stanovenie medzinárodnej právomoci, ak obchodník smeroval svoje činnosti na členský štát bydliska spotrebiteľa¹⁹. V takomto prípade sa uplatňujú pravidlá súdnej príslušnosti EÚ, ktoré umožňujú spotrebiteľovi žalovať obchodníka v členskom štáte EÚ-27, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko, a to bez ohľadu na to, či má obchodník sídlo v EÚ alebo v tretej krajine.²⁰ Uznávanie a výkon rozsudku EÚ v Spojenom kráľovstve a *naopak* sa však bude od dátumu vystúpenia riadiť vnútroštátnymi predpismi členských štátov EÚ-27 a Spojeného kráľovstva²¹.

Od dátumu vystúpenia sa právne predpisy EÚ, ktoré zabezpečujú dostupnosť mimosúdneho riešenia sporov²² a uľahčujú prístup k riešeniu sporov online²³ už na Spojené kráľovstvo nevzťahujú a platforma EÚ na riešenie sporov online už nie je k dispozícii obchodníkom so sídlom v Spojenom kráľovstve.

---

¹⁵ Smernica 1999/44/ES Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12).

¹⁶ Smernica 98/6/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. februára 1998 o ochrane spotrebiteľa pri označovaní cien výrobkov ponúkaných spotrebiteľovi (Ú. v. ES L 80, 18.3.1998, s. 27).

¹⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2302 z 25. novembra 2015 o balíkoch cestovných služieb a spojených cestovných službách (Ú. v. EÚ L 326, 11.12.2015, s. 1).

¹⁸ Aj keď sú cezhraničné spory spotrebiteľov pomerne zriedkavé, v tomto ozname sa uvádzajú s cieľom poskytnúť úplný prehľad.

¹⁹ Spotrebiteľské zmluvy uvedené v článku 17 ods. 1 písm. a) až c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

²⁰ Článok 18 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

²¹ V prípade postupov a konaní začatých pred dátumom vystúpenia sa EÚ snaží dohodnúť na riešení niektorých situácií, ktoré by mohli vzniknúť. Základné zásady, o ktoré sa opiera stanovisko EÚ v oblasti justičnej spolupráce v občianskych a obchodných veciach, sú uverejnené na tejto adrese: https://ec.europa.eu/commission/publications/position-paper-judicial-cooperation-civil-and-commercial-matters_en.

²² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov („smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov“) (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 63).

²³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 524/2013 z 21. mája 2013 o riešení spotrebiteľských sporov online („nariadenie o riešení spotrebiteľských sporov online“) (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 1).

Pokiaľ ide o vynucovanie práva orgánmi verejnej správy (napr. na dosiahnutie ukončenia obchodných praktík), nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa („nariadenie o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa“)²⁴ sa už na Spojené kráľovstvo nevzťahuje. Znamená to, že od dátumu vystúpenia orgány Spojeného kráľovstva nebudú podľa práva EÚ povinné spolupracovať v prípade cezhraničných nárokov.

Okrem toho sa už od dátumu vystúpenia na Spojené kráľovstvo nevzťahujú právne predpisy EÚ, ktoré dávajú niektorým „oprávneným subjektom“ určeným členskými štátmi EÚ procesnú spôsobilosť na podanie žalôb o zdržanie sa konania v inom členskom štáte²⁵.

2. OCHRANA CESTUJÚCICH V PRÍPADE PLATOBNEJ NESCHOPNOSTI (BALÍK CESTOVNÝCH SLUŽIEB)

- Podľa práva EÚ sú organizátori balíkov cestovných služieb so sídlom v EÚ povinní poskytnúť zábezpeku refundácie a repatriácie cestujúceho v prípade platobnej neschopnosti organizátora²⁶. Organizátori, ktorí nemajú sídlo v EÚ a ktorí predávajú alebo ponúkajú balíky cestovných služieb spotrebiteľom v EÚ alebo ktorí tieto činnosti akýmkoľvek spôsobom smerujú na EÚ, musia takisto poskytovať takúto ochranu v prípade platobnej neschopnosti, a to v každom členskom štáte, v ktorom tieto služby predávajú²⁷. Ak však organizátor so sídlom v tretej krajine neponúka balíky cestovných služieb spotrebiteľom v EÚ a nesmeruje svoje predajné činnosti v EÚ (pasívny predaj), právne predpisy EÚ, v ktorých sa stanovuje povinná ochrana v prípade platobnej neschopnosti, sa neuplatňujú. To znamená, že v takýchto prípadoch sa ochrana v prípade platobnej neschopnosti, ktorú poskytuje právo EÚ, nevzťahuje na platobnú neschopnosť organizátorov so sídlom v Spojenom kráľovstve, ku ktorej dôjde po dátume vystúpenia.
- Od dátumu vystúpenia sa právne predpisy EÚ, ktoré stanovujú vzájomné uznávanie ochrany v prípade platobnej neschopnosti nadobudnutej v súlade s požiadavkami domovskej krajiny organizátora, prestanú vzťahovať na ochranu v prípade platobnej neschopnosti nadobudnutú v súlade s požiadavkami platnými v Spojenom kráľovstve²⁸. To znamená, že od dátumu vystúpenia ochrana v prípade platobnej neschopnosti nadobudnutá v Spojenom kráľovstve prestane spĺňať požiadavky ochrany v prípade platobnej neschopnosti organizátorov balíka cestovných služieb v súlade s článkom 17 smernice (EÚ) 2015/2302.

---

²⁴ Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1.

²⁵ Článok 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov (Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009, s. 30).

²⁶ Pozri článok 17 ods. 1 prvý pododsek smernice (EÚ) 2015/2302.

²⁷ Pozri článok 17 ods. 1 druhý pododsek smernice (EÚ) 2015/2302.

²⁸ Článok 18 ods. 1 smernice (EÚ) 2015/2302.

3. PRÁVA CESTUJÚCICH V EÚ

- Cestujúci v leteckej doprave: Od dátumu vystúpenia sa právne predpisy EÚ o právach cestujúcich v leteckej doprave²⁹ prestanú vzťahovať na cestujúcich, ktorí odlietajú z letiska v Spojenom kráľovstve na letisko na území jedného z členských štátov EÚ-27, pokiaľ prevádzkujúci letecký dopravca nie je dopravcom Únie, t. j. nemá licenciu udelenú jedným z členských štátov EÚ-27. Znamená to, že aj napriek vystúpeniu Spojeného kráľovstva z EÚ sa práva cestujúcich v leteckej doprave, ktoré poskytujú právne predpisy EÚ, naďalej vzťahujú na cestujúcich, ktorí odlietajú zo Spojeného kráľovstva na letisko na území jedného z členských štátov EÚ-27 s dopravcom Spoločenstva. Práva cestujúcich v leteckej doprave, ktoré poskytujú právne predpisy EÚ, sa však od dátumu vystúpenia neuplatňujú na lety zo Spojeného kráľovstva do členských štátov EÚ-27 s dopravcami z krajín mimo Spoločenstva.

Právne predpisy EÚ, ktoré poskytujú osobitné práva pre zdravotne postihnuté osoby a osoby so zníženou pohyblivosťou v leteckej doprave³⁰, sa už nebudú vzťahovať na zdravotne postihnuté osoby a osoby so zníženou pohyblivosťou, ktoré od dátumu vystúpenia využijú komerčné služby leteckej dopravy pri odlete, prilete alebo tranzite cez letisko v Spojenom kráľovstve. Niektoré práva, ako napríklad asistenčné služby leteckých dopravcov, sa však naďalej vzťahujú na cestujúcich v leteckej doprave pri odlete z letiska v Spojenom kráľovstve na letisko v EÚ-27, pokiaľ je prevádzkujúcim dopravcom letecký dopravca Spoločenstva³¹.

- Cestujúci v lodnej doprave: Právne predpisy EÚ týkajúce sa práv cestujúcich v lodnej doprave³² sa na cestujúcich naďalej vzťahujú aj k dátumu vystúpenia a po tomto dátume, ak je prístav nalodenia v jednom z členských štátov EÚ-27³³ alebo v Spojenom kráľovstve, a to za predpokladu, že prístav vylodenia je v jednom z členských štátov EÚ-27 a dopravu prevádzkuje dopravca, ktorý má sídlo na území členského štátu alebo ktorý ponúka služby osobnej dopravy do členského štátu alebo z členského štátu („doprovca Únie“)³⁴.

---

²⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov (Ú. v. EÚ L 46, 17.2.2004, s. 1).

³⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 z 5. júla 2006 o právach zdravotne postihnutých osôb a osôb so zníženou pohyblivosťou v leteckej doprave (Ú. v. EÚ L 204, 26.7.2006, s. 1).

³¹ Článok 1 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1107/2006.

³² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1177/2010 z 24. novembra 2010 o právach cestujúcich v námornej a vnútrozemskej vodnej doprave (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 1).

³³ Článok 2 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 1177/2010.

³⁴ Článok 2 ods. 1 písm. b) a ods. 3 písm. e) nariadenia (EÚ) č. 1177/2010. Osobitné pravidlá sa vzťahujú na cestujúcich na výletných plavbách, pozri článok 2 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1177/2010.

- Cestujúci v autobusovej a autokarovej doprave: Právne predpisy EÚ týkajúce sa práv cestujúcich v autobusovej a autokarovej doprave³⁵ sa k dátumu vystúpenia a po tomto dátume naďalej vzťahujú na cestujúcich, ktorí využívajú pravidelnú dopravu³⁶ do Spojeného kráľovstva alebo z neho, ak sa miesto nástupu alebo výstupu cestujúceho nachádza na území jedného z členských štátov EÚ-27 a ak je vzdialenosť dopravy podľa cestovného poriadku najmenej 250 km³⁷.
- Cestujúci v železničnej doprave: Právne predpisy EÚ týkajúce sa práv cestujúcich v železničnej doprave³⁸ sa k dátumu vystúpenia a po tomto dátume naďalej vzťahujú na služby osobnej železničnej dopravy na území Únie³⁹ za predpokladu, že železničný podnik má licenciu v súlade s článkom 17 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/34/EÚ z 21. novembra 2012, ktorou sa zriaďuje jednotný európsky železničný priestor⁴⁰.

Na webových sídlach Komisie venovaných ochrane spotrebiteľa (https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/index_sk.htm) a právam cestujúcich (https://europa.eu/youreurope/citizens/travel/passenger-rights/index_sk.htm) možno nájsť všeobecné informácie k týmto témam. Tieto stránky budú v prípade potreby doplnené o ďalšie aktuálne informácie.

Európska komisia
 Generálne riaditeľstvo pre spravodlivosť a spotrebiteľov
 Generálne riaditeľstvo pre mobilitu a dopravu

---

³⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 181/2011 zo 16. februára 2011 o právach cestujúcich v autobusovej a autokarovej doprave (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 1).

³⁶ Na cestujúcich, ktorí využívajú príležitostné služby, sa vzťahujú osobitné pravidlá – pozri článok 2 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 181/2011.

³⁷ Článok 2 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 181/2011.

³⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 z 23. októbra 2007 o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej preprave (Ú. v. EÚ L 315, 3.12.2007, s. 14).

³⁹ Článok 2 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1371/2007.

⁴⁰ Ú. v. EÚ L 343, 14.12.2012, s. 32.